

Den smalle bog

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 4. årgang. ISSN: 2446-0079

Hvem er det, der skriver?

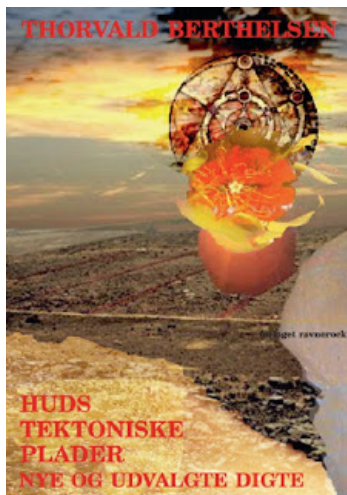
Forfattere i Den smalle bog

Læs Den smalle bog fast

Kontakt og kolofon

Sjælenes kontinentalplader

Thorvald Berthelsen Huds tektoniske plader Nye og udvalgte digte Forlaget Ravnerock 2018, 182 sider Af Jakob Brønnum De af Thorv...

Find rundt i Den smalle bog

Den smalle bog er et tidsskrift for boganmeldelser og bringer desuden klassikerlæsninger, fra 1. jan. 2019 klummen En litterær refleksion, samt skønlitterære og essayistiske originaltekster

Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftet kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper. Længere ned i venstrespalten er nogle af de mest læste, tidligere indlæg fremhævet. Længere nede er forskellige relevante links. Øverst på siden kan man se, hvem der skriver på Den smalle bog og hvem de skriver om.

Flere indlæg fra Den smalle bog

- Lykke-Per som tidsbillede af Danmark Klassikerlæsning. Henrik Pontoppidan: "Lykke-Per", 1904/05. Bille August kommer i disse dage med en TV-serie og biografilm, der er b...
- En klagesang, en protest Peter-Clement Woetmann: "Bag bakkerne, kysten. En klagesang", Kronstork 2017, 64 sider, 129 kr. Af Egil Hvid-Olsen Et enkeltstående...

lørdag den 2. marts 2019

Forslag til en tekst på forældrenes gravsten

"Han er dement i et stadie, hvor han nogle gange godt kan kende sin søn, Peter, ofte ikke. Der er stadig glimt af klarsyn. "Hvornår blev jeg egentlig så selvhøjtidelig?" spørger han"

Michael Pedersen: "Næsvisheder frabedes", kortroman, Brændpunkt 2018, 72 sider, 199 kr.

Af Solvej Paabøl Andersen

"Næsvisheder frabedes er en humoristisk kortroman, som handler om forholdet mellem en søn og hans demente far, som bor på plejehjem". Så kort er bagsideteksten til denne kortroman, som består af korte sætninger. Der står ikke ret meget på hver af de 72 sider, og lix-tallet er heller ikke særlig højt. Så man kan godt læse bogen i en fart. Det ville bare være synd. For det er slet ikke så lidt, der bliver fortalt, og slet ikke så få aktuelle problemstillinger, der bliver berørt: skilsmisser, begrebet "Udkantsdanmark", ensomhed, forspildt liv, og hvordan behandler vi vores gamle? For jo altså ikke at tale om selve det at blive dement og at være pårørende til en dement. Og så om relationer sådan i al almindelighed. Emnerne bliver kun antydningvist berørt, ikke uddybet og netop derved ansporer de til eftertanke. Hvis altså man giver sig tiden til at se, hvad der ligger i de korte sætninger. Det meste af det står mellem linjerne. Det er dygtigt gjort.

Faderen er som sagt på plejehjemmet. Han er dement i et stadie, hvor han nogle gange godt kan kende sin søn, Peter, ofte ikke. Der er stadig glimt af klarsyn. "Hvornår blev jeg egentlig så selvhøjtidelig?" spørger han (s. 26). Men Peter gør ikke noget forsøg på at få en egentlig samtale ud af sådan en åbning, og snart er vi tilbage i 1958, hvor pave Pius d. 12. døde, og Pasternak fik Nobelprisen i litteratur. "Kan der være nogen direkte sammenhæng?" vrøvler han og forsvinder i tågen." (s. 27) Faderen taler meget, men mest leksikalsk om bl.a. sportslige og storpolitiske begivenheder i slutningen af 50'erne og begyndelsen af 60'erne. Det lader

Forunderlige historier om rigtige dyr

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

- ▼ 2019 (14)
 - ▼ marts (6)
 - [Resultatet af en hjerteoperation](#)
 - [Min hånd 66 - En litterær refleksion](#)
 - [Forunderlige historier om rigtige dyr](#)
 - [Sjælenes kontinentalplader](#)
 - [Romanen er bestemt ikke lystlæsning](#)
 - [Forslag til en tekst på forældrenes gravsten](#)
 - februar (4)
 - januar (4)
- 2018 (43)
- 2017 (36)
- 2016 (34)

Den smalle bogs stofgrupper. "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- antologi (1)
- boganmeldelse (61)
- dagbøger (1)
- digtsamling (21)
- En litterær refleksion (2)
- essay (3)
- eventyr (1)
- fabler (1)
- faglitteratur (8)
- klassikerlæsning (11)
- kortroman (2)
- kunstbog (4)
- lyrik (3)
- noveller (3)
- prosa (4)

-

Fortielsens tyranni
Karin Shakoar:
"Russerunge" EgoLibris
2016, 318 sider, 299,95
kr. Af Egil Hvid-Olsen
"RUSSERUNGE" er en
litterær perle af den dybt...

Litteraturen, bevægelsen, teksten

- Floret
- Hver mandag
- Hybenblod (Linda Nørgaards blog)
- Knud Steffen (Nielsens blog)
- Slagtryk

Nettidsskrifter: Litteratur - Artikler og kritik

- Kornkammer
- Lithub
- Litteraturnu
- Modspor

Nettidsskrifter: Kulturmagasiner og det, der ligner

- Atlas Magasin
- Ikaros
- Kunsten nu
- Vink København

til at være glansperioden i hans liv. Han citerer også, hvad damerne har sagt til ham mellem år og dag og en del vittigheder (synes han i hvert fald selv) og sangtekster. Man fornemmer, at det er en måde, han altid har brugt til at holde sig mennesker lidt fra livet med. Og at det er en metode, sønnen overtager. Samtalerne er ofte god-dag-mand-økseskaft, som det jo kan være det mellem nogle, som lever i ikke helt kongruente verdener. Nogen fremdrift er der ikke.

Sønnens fødsel i 1965 hører åbenbart ikke til de betydningsfulde begivenheder i faderens liv. Det tyder hans efterladte dagbog heller ikke på. Så det er en sorgmunter fortælling. Jeg-fortælleren er sønnen. Han er midaldrende og fraskilt. Enebarn, barnløs og snart også forældreløs. Det er ikke så godt. Og det bliver ikke bedre af, at både spejlet, eftertanken og den uforskammede unge SOSU-assistent fortæller, at han er en gentagelse af sin far. Godt, at hun i det mindste har udseendet med sig!

Fortællingen begynder med hundredagene. ”Min far er til rotterne, og jeg er på vej i hundene. Begge dele er noget lort.” (s. 14). Faderen dør med hundredagenes udgang, men vi følger sønnen en måneds tid endnu. Hans tanker kredser om det, som er blevet for sent, det, der aldrig blev, og det som gik i stykker. Der er resignation og sorg i de tanker. Hverken præst eller psykolog er til nogen særlig hjælp. Men så er der jo altid alkohol. Faderens liv kan opsummeres til to kvinder, et barn, en hund – ikke den store forskel på de tre slags væsener i hans optik. Da hunden døde, var det tid til at komme på plejehjem.

Men det er ikke kun faderens liv, vi får indsigt i. Det er også Peters eget. 52 år, og var det virkelig, hvad det var blevet til? Faderens plejehjemsophold får ham tilbage til hjemstavnen. Han husker godt dem, der stadig er tilbage fra dengang. Men ingen genkender ham. Altså ikke engang hans egen far. Den tomhed kan man godt sætte sig ind i. Man mærker den trætte stemning af et lille samfund mellem stilstand og afvikling.

Kort og godt. Sådan kan man karakterisere Michael Pedersens kortroman. Jeg er i hvert fald blevet nysgerrig på de øvrige titler af ham. ”Næsvisheder frabedes” er hans fjerde. De ord burde stå på hans forældres gravsten, siger fortælleren til slut. Og også på hans egen. Det står ikke helt klart, hvorfor. Måske er det en af de måder, han som barn har følt sig afvist på, pendulerende som han var mellem sine fraskilte forældre i polarkulde. Men det er først til sidst, at ordene introduceres. Der er også en kort og god anbefaling fra Jens Blendstrup på bogens bagside: ”Må jeg på det kraftigste anbefale Michael Pedersens bog Næsvisheder frabedes”. Og ja, det må Jens Blendstrup da gerne. Det er også fuldt forståeligt. Man kan godt komme til at tænke på hans ”Gud taler ud” undervejs. Jeg vil også gerne anbefale. Måske kun på det næstkraftigste, men til gengæld knap så kort.

- prosadigt (1)
- roman (13)

Slå op i Den smalle bog

Søg

Få en mail, når Den smalle bog udkommer

Email address...

Submit

Sidevisninger i alt

90,067

Indsendt af [Unknown](#)

Etiketter: [boganmeldelse](#), [kortroman](#)

Ingen kommentarer:

Send en kommentar

Angiv din kommentar...

Kommenter som:

Google-konto ▼

Udgiv

Vis eksempel

[Nyere indlæg](#)

[Start](#)

[Ældre indlæg](#)

Abonner på: [Kommentarer til indlægget \(Atom\)](#)

Rejser tema. Leveret af [Blogger](#).